

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

13 Palimphestus symbolum primum æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50597)

CONSIDERATIO XIII.

I. Symbolum æternitatis.

Palimpsestus, numeris arithmeti-
cis signatus,

Non erit finis. Lucæ c. i. 33.

6. Februarii.

I. **Q**uemadmodum in aliis artibus ac scientiis, abstrusiora & difficiliora captu, præmissis notabilibus, si vilitudinibus ac symbolis elucidantur: ita & nos, ut in æternitatis adyta facilius penetremus, ejusque naturam, durationem, ac proprietates pro imbecillitate intellectus nostri, quoquo modo, capiamus, ea similibus, symbolis ac hieroglyphicis quibusdam declarabimus. Æternitatem enim infinitam, ab intellectu finito, plenè; perfectèque concipi, impossibile est.

II. Primò igitur palimpsestus, seu membrana deletilis, aut si mavis tegula calculatoria, numeris arithmeti-
cis quaginta duobus inscripta, symbolum nobis & imaginem, seu potius umbram
imagi-

112 *Domus eternitatis. Consideratio*
imaginis æternitatis repræsentat. Neque
enim quisquam mortalium eam sic ani-
mo concipere valet, ut omnino compre-
hendere & liquidò dicere, quid ipsa sit,
queat: neque ulli numeri, quantumvis
multiplicati sufficiunt, ut vel ruditer ex-
primatur, aut ejus duratio indagetur. Pro
adumbratione tamen nonnulla, juvat
palimpsestum arripere, & calculum
inire.

III. Clavius, mathematicus, ævi sui
celeberrimus, asserit; si palimpsesto, aut
tegulæ unam inscribam unitatem, cum
duabus & quinquaginta nullitatibus,
tantum inde resultare numerum, ut si
darentur tot grana papaveris, quot dicto
numero exprimuntur; illa totum mun-
dum, cum aëre, usque ad cælum empy-
reum, impletura essent. O quantus,
quàmque incredibilis propè numerus!
Assigna nunc cuilibet grano sæculum u-
num, & infer: tot sæculis regnabit Deus,
cum Sanctis suis in cœlo: tot sæculis ar-
debit Lucifer cum damnatis in orco, &
adhuc infinitè ampliùs.

Admi-

Admiratio.

O Æternitas, duratio semper manens, semper stans, semper immobilis, omnia finiens, ipsa infinita, quis capiat, omnia in te contenta sæcula? O quanta lætitiæ causa es Beatis? Quanta tristitiæ ansa damnatis? An non meritò, exclamemus cum Jobo c. 16. *Ecce Deus magnus, vincens scientiam nostram: numerus annorum ejus inestimabilis? & ineffabilis & incomprehensibilis; sicut & annorum cujuscunque animæ, ubi fuerit vel in felici vel in infelici æternitate.*

7. Februarii.

I. Verùm, prædictum numerum, si lubet, non nihil exenteremus, & pro captu meliore explicemus. Scribe igitur in membrana deletitia 10000000000, 0000000000, 0000000000, 0000000000, 0000000000, 00. Hic numerus conficit mille cubos, mille millionum, qui quidem citò pronuntiantur, sed non tam citò elabuntur.

II. Quot enim myriades sæculorum dicto numero comprehendi arbitraris?

si

114 *Domus aternitatis. Consideratio*
si arithmeticae gnarus sis, calcula: sunt enim millies millies, millies millies, millies millies, millies millies, millena millia saeculorum. Numerus sane grandis & stupendus.

III. Postquam tamen tot saeculorum millena millia, & à Beatis in caelo, & à damnatis in Inferno transacta fuerint (ut tandem transigentur, nihil certius) tunc & Beati & Damnati cum veritate asseverare valebunt; initium aternitatis nostra nondum est, finis nullus erit.

Admiratio.

O Aternitas! quam raro versaris in mentibus hominum! O Beatorum aterna felicitas! O Damnatorum infinita calamitas! quis mortalium vos debite recogitat, pensat & considerat? Hinc tantus tepor in rebus aternis, tantus ardor in temporalibus. Hinc à plerisque lacris inhiatur terrenis, & corporis commodis, ut illud delicatè tractetur, lautis epulis saginetur, voluptatibus mulceatur; dum anima interim negligitur, fame premitur, peccatorum sordibus in-

qui

quinatur, & pro orco præparatur, ut
inamoletur; sic *momentaneum* quod de-
lectat, æterno anteponitur.

8. Februarii.

I. Sed consideremus ulterius. Quod si
S numerum antedictum augere libeat,
scribe jam non duas & quinquaginta, sed
unitati junge septuaginta nullitates, &
testibus arithmeticis ac Mathematicis,
tantus exsurget arenularum, vel grano-
rum papaveris numerus, qui mundum,
millies mille millionibus millionum, no-
stro majorem implet. O quis non mi-
retur?

II. Sed pergamus ultrà, & unitati ad-
damus nullitates centum, addamus, mil-
le, addamus millies mille, imò tot quot
scribi queunt in scheda, tam longâ, ut to-
tum mundi globum ambire valeat. O
Deus immortalis! quantus inde nume-
rus exurgeret? Quis Mathematicorum
eum calculet? Quis mortalium compre-
hendat? Nolumus ejusmodi schedas
multiplicare, & mundo circumducere,
denas, vicens, centenarum, & millenas, nec
tot,

116 *Domus eternitatis. Consideratio*
tot, quot sunt in mari guttæ, atomi in
aëre; quia mens nostra, præ multitudine
obstupesceret.

III. Et tamen, tot anni, tot sæcula &
sæculorum evolutiones, ac myriades,
tandem, tandem attingerent finem: om-
nibus autem finitis, verè dicent Beati,
verè asserent damnati, nihil adhuc de æ-
ternitate nostra decerptum est, quia tota
& integra restat.

Aspirationes.

O Deus æterne! aperi oculos nostros,
ut cognoscamus, quàm longa,
quàm lata, quàm alta, quàm profunda
sit æternitas! Illustra mentes nostras, ut
pro modulo nostro penetremus, & quid
sit, & quàm immensa sit, & quàm felix,
vel misera sit æterna æternitas! Accende
voluntates nostras, ut momentaneum
vitæ nostræ tempus sanctè impendamus,
ut laboremus æternitati, patiamur æter-
nitati, certemus æternitati, omniâque
nostra sic disponamus, ut vitatâ damna-
tione perpetua, sempiternam visionis tuæ
gloriam consequamur.

CON.